

Piedāvājam sarunu ar pazīstamo imidža dizaineri un modes analītiķi Konstantīnu Bogomolovu. Pieredzējušais eksperts stāsta par vīriešu modes un stila aktualitātēm, stereotīpiem un nākotnes perspektīvām.

Konstantīns Bogomolovs: „Arī vīriešiem patīk būt skaistiem!”

Kā Jūs varētu raksturot – ko vīrietim nozīmē stils?

Lielākā daļa cilvēku uzskata, ka vīriešiem mode un stils nav interesanti. Patiesībā šāds viedoklis, pat stereotips, radās tikai 19.gadsimta beigās, kad, uzplaukstot buržuāzijas laikmetam, modē iegāja lietišķa, darījumu vīrieša stils. Tas ir vīrietis-biznesmenis, kuram modes un stila lietas nemaz neinteresē. Ja ielūkosimies tālākā pagātnē, tad pārlicināsimies, ka tieši vīrieši ir bijuši galvenie modes upuri un modes radītāji. Vīriešu mode bija daudzveidīgāka, attīstījās ātrāk, bet sieviešu mode tikai gāja tai līdzī. Taču šis 19.gadsimta buržuāziskais vīrieša imidžs ir kļuvis par stereotipu, kas sakņojies jau daudzās desmitgadēs – ja es esmu īsts vīrietis, tad modes un stila lietas nav domātas man, bet sievietēm. Vīriešiem patīk būt skaistiem, patīk izcelties, taču šis uzstādījums, ka stils nav domāts vīrietim, un ka vīrietim ir jādomā par biznesu un par naudu, ļoti bieži vecāku ietekmē parādās jau no bērna kājas.

Kādu Jūs redzat nākotni – atkal atgriezīsimies pie pirmsākumiem, un vīriešu mode kļūs par dominējošo?

Izmaiņas notiek jau šobrīd. Pirmās subkultūras, kas sāka veidoties kā alternatīva buržuāziskajai klasikai, šim „pareizajam” vīrieša tēlam,

sāka parādīties jau pagājušā gadsimta 30.gados. Tie bija spilgtu dekoratīvo apģērbu piekritēji, tādi kā teddy boys, mods, arī hip hop. Tās bija izteiktas vīriešu subkultūras, kas tādējādi izradīja sava veida pretestību tradicionālajai vīriešu modei. Šobrīd, 21. gadsimta sākumā, jau ir pietiekami daudz vīriešu, kas interesējas par modi, cenšas savā imidžā radīt ko interesantu, oriģinālu. Domāju, ka tuvākajā laikā pie pašiem pirmsākumiem neatgriezīsimies, bet es ļoti gribētu nodzīvot līdz brīdim, kad klasisks darījumu kostīms kļūs par novecojušu, nemodernu stila elementu. Agri vai vēlā tam būs jānotiek.

Jūs no savas pieredzes varat noteikt konkrētu posmu vīrieša dzīvē, kad viņš vairāk sāk domāt par savu stilu?

Varu teikt, ka pārsvarā vīrieši pie stilista nāk brīdī, kad sāk straujāk un veiksmīgāk attīstīties viņu karjera. Sākumā, kad karjera tikai sākas, vīrietis savam stilam nepievērš uzmanību, bet, ja karjera veiksmīgi attīstās, tad vēlas mainīt savu imidžu, lai atbilstu savam jaunajam stāvoklim. Gandrīz nekad vīrieši nenāk pie stilista, sakot, ka vēlas būt moderni un stilīgi. Kādēļ? No vienas puses, kā jau runājām, stereotips par vīrieti un stilu liek apspiest sevī šo vēlmi, bet no otras puses, tie vīrieši, kuriem mode un stils patiešām interesē,

ir pietiekami zinoši un parasti paši sev kļūst par stilistiem, neprasot profesionālu palīdzību.

Kā no stilista viedokļa darbs ar vīriešiem atšķiras no darba ar sievietēm?

Klients vīrietis un kliente sieviete – tā ir liela atšķirība. Vīrietis ir „paklausīgāks”, bet stilistam ir svarīgi uzreiz iegūt viņa uzticību. Vīrietis visu izpilda precīzi, kā stilists noteicis, un neveido nekādu improvizāciju. Taču, tai pašā laikā, vīrietis ir prasīgāks. Viņš vēlas, lai viss būtu pamatīgi izskaidrots, lai būtu parādītas fotogrāfijas ar apģērbu modeļiem. Vīrietis var ilgi domāt, šaubīties, strīdēties ar speciālistu vēl lēmuma pieņemšanas brīdī, taču, ja reiz viņš ir pieņēmis lēmumu, tad to vairs nemainīs. Savukārt, sieviete ir pielaidīgāka, viņa vieglāk piekrīt stilista piedāvājumiem imidža izvēlē. Stilists sievietei kaut ko piedāvā, viņai tas patīk, bet, aizejot mājās, sieviete improvizēs – piemēram, savai jaunajai kleitai pievienos šalli vai varbūt uzvilks kādu jaciņu. Slikts nav ne viens, ne otrs variants – katram ir tiesības uz savu imidžu un izpausmi.

Sievietei ir pieejami daudzi aksesuāri, kā uzsvērt savu individuālo stilu (kleitas, svārki, meikaps u.c.). Bet kā vīrietis, kuram stila elementu ir krietni mazāk, var uzsvērt savu individualitāti?

Skatoties, par kādu vīrieti mēs runājam. Ja runāt par minēto klasisko vīrieti no darījumu pasaules, tad varbūt viņam nemaz nevajag tiekties pēc šīs pašuzsvēršanās. Tradīcijas un etiķetes normas pieprasa, lai saviesīgos pasākumos vīrietis būtu par fonu sievietei, kura ir centusies un sevi rotājusi ar meikapu, aksesuāriem, skaistu tērpu. Vīrietim nevajadzētu dusmoties, ja dāma ilgi taisās un gatavojas kādam pasākumam, bet jāpieņem tas, ka tieši viņa dāma šajā pasākumā padarīs vīrieti skaistāku. Vīrietim pietiek ar baltu un melnu, lai būtu elegants, un nekādi papildu aksesuāri nav nepieciešami.

Runājot par citām tradīcijām, piemēram, par pasākumiem ar neformālo dresskodu, tur vīrieši, protams, var sacensties ar sievietēm un to parasti arī dara, nēsājot gredzenus, jostas, tattoo un pat auskarus. Šobrīd vīrieši vēl nenēsā dekoratīvo meikapu, bet arvien vairāk kosmētiku kompāniju ražo dekoratīvo kosmētiku arī vīriešiem. Es uzskatu, ka pamazām viss virzās uz to, ka tālākā nākotnē arī vīrieši nēsās gan svārkus, gan meikapu. Dominēs pilnīgs unisekss.

Kādas tendences pašlaik dominē vīriešu stilā?

Man šķiet, ka pašlaik mēs pamazām atkal atgriezāties 90.gadu modē. Atgriežas minimālisms, avangarda stils. Tās ir brīvas formas ar minimālu krāsu gammu – gaišiem, smilšu krāsas toņiem, lietus, miglas krāsām. Var teikt – vienkārša, ekoloģiska elegānce, avangards. Protams, visi vienu tendenci neizmantos, daudziem tā liksies pārāk avangardiska, un ļoti brīvas formas liksies nepieņemamas, taču tās stingrās formas, pie kurām esam pieraduši pēdējā desmitgadē, pamazām tomēr izzudīs.

